

Δοσίθεου, ἱστ. Σινᾶ
(Ποπαδ.-Κερκμ., Συμβολαί
ἱστ. Σινᾶ] σ. 28-29

Κηροτράπεζα
Νικηφόρος

Κατὰ Θεοσίθεον, ὡς ἄνωτε., γινᾶ τὸν θάνατον τοῦ Μητρογάνου
Ἀβελήδου, γινᾶ τὸν Ἀβελήδου « τοῦ καὶ Νικηφόρου καὶ ἑσο-
δητήσαντος ἐν Ἰθρίαν καὶ διὰ ἑκτεροσύνων καὶ διὰ τὰ ἐξ ἑκτε-
ρίων τὸν ἐκτεσε ἑκτεροσίαν (ἦτον καὶ τὰς ἀνὴρ σοφὸς καὶ ἐσο-
σιν ἀγαθός), οὗ Σινᾶται τετρακχυμένον εὐρόντες τὸν καιρὸν ἐκτελέ-
σαν ἐν αὐτῷ καὶ ἐσέβαν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἠνάγκασαν τὸν
σατράρχην Παρθένιον τὸν Γέρντα καὶ ἔλαβον ἡράγματα, ὅτι τὰς ἡ-
γεμονίαν ἐν τῷ μετώχῳ τῆς. . . » [τὰς ἡράγματα τὸν Παρθένιον καὶ
ἐκτελέσαν 1643 συγροσινῶνται στρατιῶν σ. 29-32].

Καὶ ματῶν (σ. 29) ἡράγματα οὗ Θεοσίθεου:
« . . ἐν τούτοις δεῖ θύσσειν οὗ Νικηφόρος ἐν διαίσει καὶ θάπτεται

εἰς τὴν Ἁγὴν Εὐαγγελίαν, γινώσκοντες τὴν Κυριακὴν Τάξιν, καὶ ὅτι
 ἀνδραγαθίας οὗ Βερροίας Ἰωαννίνας, σοφίας καὶ ἀγνότητος
 ἀνδραγαθίας ... » ἔγω.

